

53377

kat.komp.

I Mag. St. Dr.

P

Biblioteka Jagiellońska

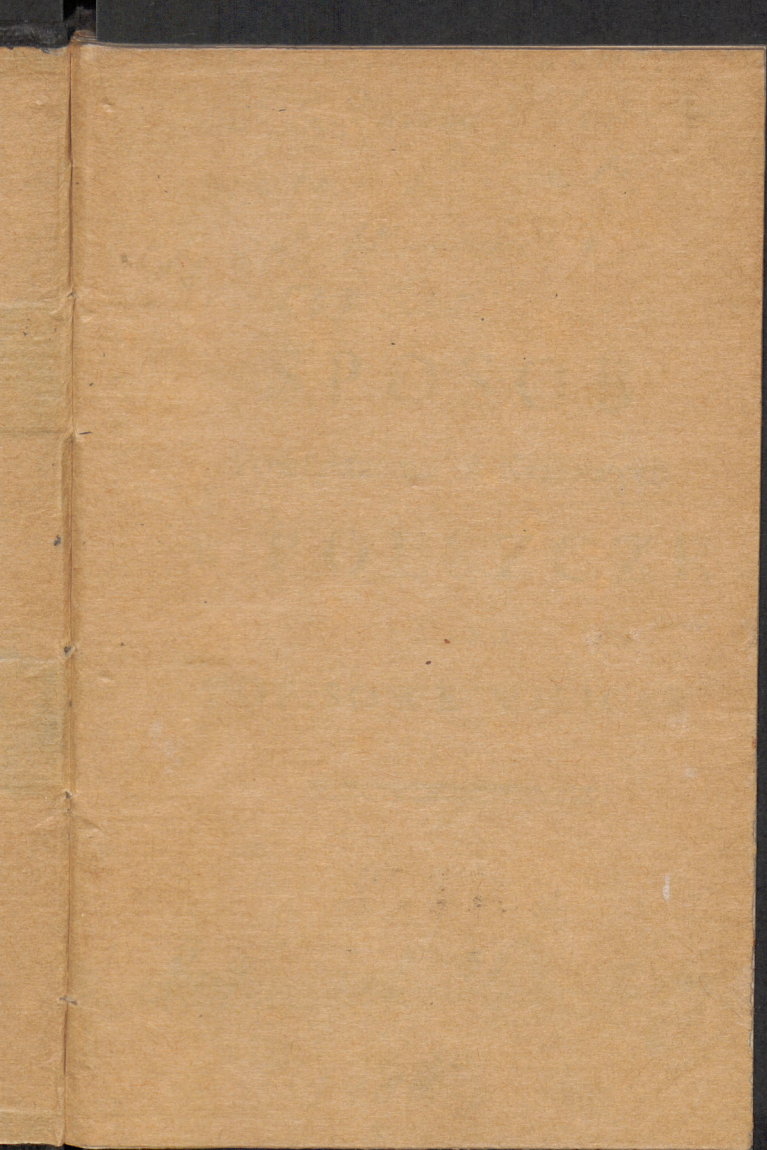
stdr0003002

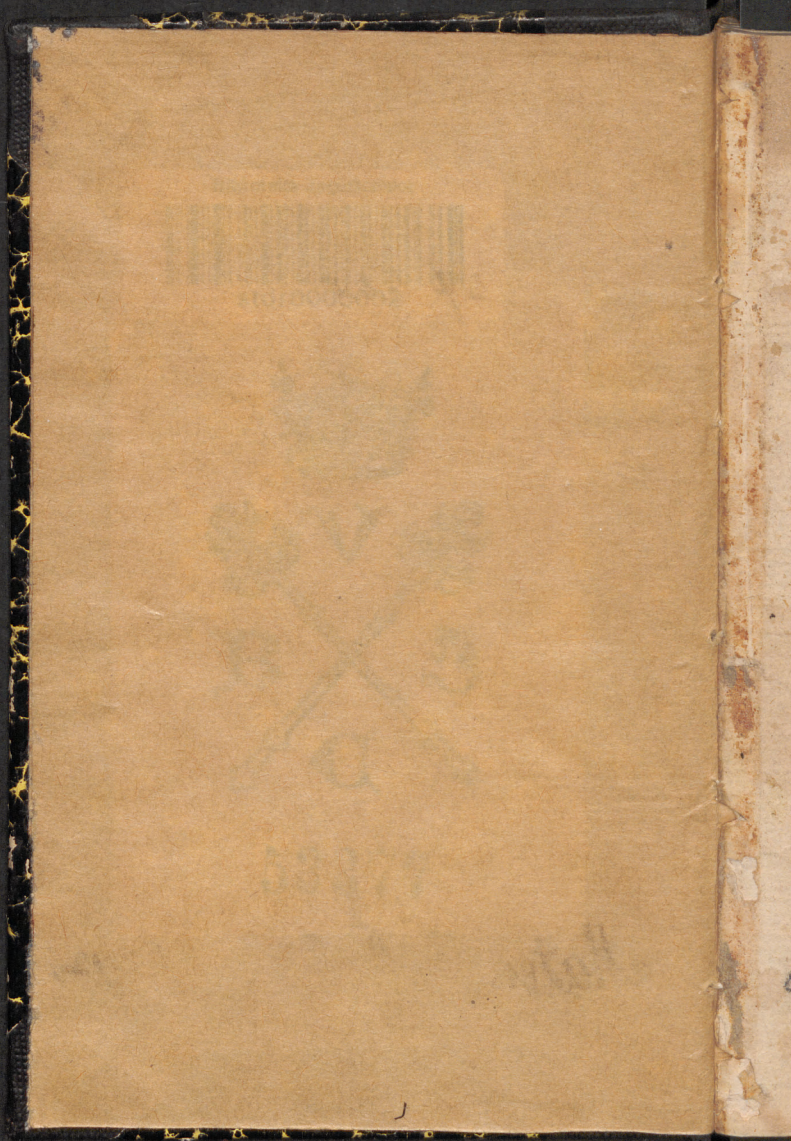

53377

I

*Wydruk w Warszawie
w drukarni Golsbiewskiej
emptus. f. 2. u. 17. 86r
1788. Warszawski*

537 tab

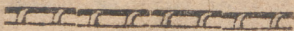
S P O S O B

Powiększenia sił Kraiowych

W P O L S Z C Z E

P R Z E Z

POPISOWE MILICYE.

Matem. pol. 363. 209.

1788.

ROZOB

LIBRARY

53377

1

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVIENSIS

Gdy uważam pilnie stan terażnieyszey Rzplitey bezfilney, ku upadku nachyloney, niezliczonemi klęskami tak wewnątrz iako, i zewnątrz skołataney, od sąsiadow podzieloney, prawdziwie będąc Polakiem zadrzeć, i truchleć muszę, myśląc w co się ten Narod nieszczęśliwy obroci, gdy tak dłużey bez siły, bez obrony, bez woyska, bez żadnych będąc z innymi Narodami związkow, szukać sposobow ratowania się zaniedba; a ile pewien iestem, że troskliwością o Polszcze nikt z obcych zatrudnić się nie będzie. Samym tedy Nam o sobie myśleć już dawno należało.

Ach Przebog! nie masz rodzaju nieszczęść, ktoreby Polacy nie cierpieli; albowiem przemoc zagraniczna naybogatsze, i nayzyskownieysze płodnością ziemi w sol, i minerały obfite, oderwała Kraie, Wsie, Miasta popustoszyła, wysoką cła opłatą, na brzegach Wisły przedtym Polskich han-

del ścisnęła, Ludzi wybrała, Prawa nam do swoich tylko zamiarow stośowne napięta. Na koniec nie tylko Państwow, ale, i siłom naszym granicę okryśliła, wyznaczając na Seymie Delegacyjnym 1775 Roku liczbę Woyska do 30,000. tylko, a to szczególnie dla odięcia na zawsze sposobności powstania z upadku Narodowi, i poszukiwania tak hanbiącey krzywdy, i nieślawy Polski.

Nie masz przykładu w dziejach Narodu ludzkiego, aby tak wielkicy, i obszerney rozległości, liczny do ośmiu Millionow Narod, Ziemię, i Wolność tak nieczule, i bezbronnicy wydrzeć sobie dozwolił. Były w prawdzie dawne Rzeczypospolite Greckie, ktore poszły w iarzmo, lecz wydartą sobie wolność, w iedneyże mogile z trupami nieprzyjacieliskimi grzebały, i drogo sobie tę ofiarę wylewem krwi przyplacać kazały. O! gdybym takową mogile z nieprzyacioł wydziercow Ziemi, i Wolności, w kraiu Polskim usypaną z obaczył, prawdziwie cnoty, i męstwa nazwałbym ją Ołtarzem, przed którym tak współziący, iako, i nayodlegleysza potomność, cześć, i uwielbienie oddawać powinni.

I lubo Opatrzność Naywyższa, która Kro-
 lestwom wzrost, i upadek przeczyna, zdaie
 się ieszcze powtorny zawieszac zabor, ie-
 dnakże po skończoney teraznieyszey są-
 siedzkiej wojnie, kto nam może zarę-
 czyć, że który zwycięzca zbroyny w Gra-
 nice nasze niewpadnie, i iak Potok iaki
 gwałtowny po Prowincyach nie rozeydzie
 się? albo potrzeba okoliczności znaglo-
 ny, albo zwycięstwem nadety, pozostałe
 Kraie nasze dla pomnożenia Tryumfow
 przez wojnę nabytych, zabrać, i podzie-
 lić się z drugimi zamyślać nie będzie?
 Lękać się przeto trzeba, aby Ziemia Pol-
 ska, która dzisiay szpiklerzem, i magazy-
 nem wojujących bydz musi, po wojnie
 do wywieszenia znakow zwycięzkich nie
 była placem; iuz się sprawiedliwej tęg
 boiaźni daia widzieć początki, kiedy te-
 raz na własnych granicach we Zwańcu
 przez obce woysko zagarnionym, kraio-
 wemu żołnierzowi konfystencya iest zbron-
 na, a co dziś względem iedney doświad-
 cza się części, nieochybnym iest wnio-
 skiem, że takowego gwałtu, i w całym
 kraju obawiać się potrzeba.

Myśl się nawet wzdryga wyobrażaiac
 przyszłość, a w niey tak nieszczęśliwy

los Polski. Na Traktatach bowiem famych, zafadzać się wcale niebezpieczno, bo to dla uzbroioney przemocy, w zuchwaley dumie niepokromioney, bardzo iest słaby hamulec. Jeżeli który Narod, to nasz tey prawdy, aż nadto doznał, że mocny, nayniewatpliwsze nawet Przymierza, do swoich chciwych zamysłów, kierować, tłumaczyć, i wymyślonym zgwałcenia onych pozorom, świętość, i sprawiedliwość wynaleść potrafi. Od dawnych ieszcze wiekow, temu losowi Narody podlegały, że słabość iest winą, a przemoc sprawiedliwością.

Gdy tedy wiekow doświadczenia widocznemi przykładami nas uczą, że społeczności wszystkie nie tylko rozwiązać się, ale nawet aż do utraty imienia zniknąć mogą, jeżeli ich Cywilną machinę, silną iaką, i trwałą sprężyną nie utrzymuie, to iest moc, która iedna tylko roztropnie, i gruntownie ustanowiona, własność, i wolność towarzystwom ludzkim zapewnia, oraz Prawa, Przywileie, Handel, i skarby wszystkie wewnętrzne zabezpiecza: wypada więc, że bez mocy żaden kray, za-

dna Rzeczpospolita długo otrzymać się nie może. Bez tey to naypotrzebnieyszey istoty, czyli zewnętrżney obrony, nie tylko szczegulne własności, ale też ogulne pozostającego od podziału Kraiu Polskiego całość, i szczęśliwość, prawie się na łasce mocnieyszych sąsiadow zostają. Ach! iakąż zimna nieczułość! Narod wolny, dawniey sławą, i zwycięstwami Europę zadziwiałący, teraz w oczach iey hańbę, i upodlenie cierpieć może? Oto są oczywiste skutki słabości naszey, albowiem gdzie nie masz mocy, i siły krajowej, tam lud albo już jest niewolnikiem cudzym, albo się z nayfronotnieyszą podłością do niewoli przyzposabia.

A zatym nieszczęśliwy Narodzie, nie łudź się próżnie podchlebnym omamieniem, że prawdziwey (iakiey dawni używali Polacy) kosztujesz Wolności. Już prawie wiek cały miała, iak się Epoka twoiey zaczęła niewoli, wspomniey sobie dzieła Kraiowe od śmierci Jana Sobieskiego do dzisieyszych czasow, a zgodzisz się na to, że inney nie mamy Wolności, tylko gubienia samych siebie, i

Oyczyznę, albowiem nieczułość nasza przez czas panowania Augustów do twardego letargu podobna, Emulacye, zdrady, nieufności, i wewnętrzne niezgody, włożyły na Nas kaydany, a włożyły bez nadziei nawet zrucenia ich kiedy z siebie. Coż może bydź iuż dla ludzi nayokrutniejszego w niefortunności, iak nadzieję polepszenia losu zupełnie stracić. Samo chcąc więc zginiemy. Jeżeli zaś nieprzyjazney Nam fortuny koło, jest iuż niezwrótne, i jeżeli zguba Kraiu z zepsu tych naszych rodzi się obyczajów, o iakże na czasy wieku tego nie narzekać? O *tempora!* o *mores!* siedziemy gnuśnie po domach, i z przygotowanym do iarzyna karkiem czekamy, póki iaki łakomy Mocarz resztę Nam ziemi nie zabierze, iestwo nawet Krolestwa nie zniszczy, tak dalece, że prócz historyi, ani śladu Polskiego Narodu późna potomność nie dojrzy. I gdy to kiedy niefortunliwie nastąpi, synowie, wnuki, Nasi iuż się na ten czas, niewolnikami rodząc, przykrej od samowładnego rządu przeznaczonej doświadczając niedoli, z płaczem złorzeczyć Nam będą, żeśmy naszą, i ich niewolę dobrowolnie bezbronienia się podpisali;

żeśmy w niezczęściu iedney części ma-
iátku żałuiąc na woysko, cały kray pier-
wzemu przychodniowi na łup, i hańbę
oddali; żeśmy tylko pogroźkami, i brzę-
kiem na granicy cudzoziemskiego oręza
ustraszeni, nie wypełnili powinności cno-
tliwych Obywatelów, i nie dali ratunku
Oczyźnie, o ktoren do nas rozpaczai-
cym wołała głosem.

Przypadki, i doświadczenia naywięcey
ostrożności uczyć zwykły, więc należy
wierzyć temu wnioskowi, że gdybyśmy
dawniey byli chcieli korzystać z czasu, i
okoliczności, a pomału sily swoje pomna-
żali, i gdybyśmy w iednę, i nierozdziel-
ną chęć szczerze ratowania kraiu złączeni,
fałszywym tym, i błędnym przesądóm (że
Europeyckie Mocarstwa polityczney prze-
strzegaiąc równoważności, krzywdy Nam
uczynić niedopuszczą, ślepo nie urali:)
zapewneby Polika do tak okropnego, i nie-
bezpiecznego nie przyszła upadku.

Lecz dzieło, to iest prawdziwie niedo-
ścigłych wyrokow Boskich, że wszystkie

w świecie Narody od dawnych wieków, przeplatana koleją, szczęścia, i nieszczęścia doznaia, raz nagle w potęgę, która zdaie się ludzką siłą bydź nie przełamana, wzrastaia, drugi raz nagle z wielkim impetem z góry na dół upadaia: i co większa z trudnością powstania. Więc nie tylko to dzisiaj w czasie, gdzie my żyjemy, ale i dawniej Polska podobne, i silniejszy ieszcze rewolucye, przypadki, wojny, głód, powietrza, naziady nieprzyacielskie, słowem różnego rodzaju nieszczęścia doznawała. Albowiem iak świat światem, tak ludzie zawsze są ludźmi, w każdym czasie brali się do broni, i używali iey iedni na przeciw drugim. Zawsze bywali wydzierce cudzego dobra, zawsze duma, i pycha, dziką tyranów karmiła zuchwałość; zawsze krew ludzka w ofierze łakomstwu, i wyniościoci była; zawsze się cnota, i obyczaje mniej lub więcej kazity. A przecież Polska tylokrotnie dawniej od sąsiadow naiechana, rabowana, ogniem, i mieczem pustoszona, tudzież ostatnią zgubą grożona, i z takowych nawet nieszczęść zawsze wydobywała się. Od Bałtyckiego morza, aż do Czarnego, granice swe mierzyła. Ca-

row Moskiewskich w tryumfie zwycięstwa miewała. Zamoycki Hetman Xięcia Maksymiliana Austryackiego, zbrojnie kraiu, i Korony napierającego się, pod czas szturmie Krakowa, od murów odpędził, i dognawszy w Niemieckich granicach poymał, i przed Zygmunta już na Tronie Polskim siedzącego jako Jenca przyprowadził.

Wyliczając zaś tak wielkie dzieła Polskie, wspomnieć nie można bez zawstyżenia się, wystawiwszy sobie czym były te Narody, które dzisiaj naszymi są zwycięscami, i które dzisiaj Nam prawa podług swego upodobania dają: oto Prusacy niegdyś lennemi Rzeczypospolitey Polskiej Hołdownikami byli. Moskale widzieli Polaków w swej Stolicy, i na swoim Tronie panujących. Cesarz Leopold nie masz ieszcze zupełnie lat sto, iak w gwałtownym niezczęściu o pomoc Krola Polskiego prosił, i gdy Krol Jan Sobieski z walecznemi Polakami nad Turkiem pod Widniem zwycięstwo otrzymał, lud Wiedeński wieżdżającego do miasta z Polskim Rycerstwem Jana Sobieskiego, w naykliwszym wdzięczności uczuciu, wybawicielem swoim okrzyknął.

Komuż tedy Rzeczpospolita była winna te wszystkie wyliczone zwycięstwa, tak wielkie pomyślności krajowe, i sławę Narodu? jeżeli nie cnotce, i męstwu Polaków, Obywatelów wielkich, którzy miłość własną, miłości Dobra publicznego poświęcili; którzy w przypadkach gwałtownych, i w czasie wojny z różnemi nieprzyjaciółmi, widząc Seymy w materyi Podatku dla Woyska zerwane, majątki swoje długami obciążali, srebra, klejnoty, przedawali, a za te Summy zebrane swoim kosztem woysko na plac przeciw nieprzyjacielowi prowadzili, z granic Polskich wypędzali. Słowem dla ocalenia Ojczyzny, majątku, i życia zrzekając się, wszelkiego nie bali się niebezpieczeństwa. Tak w złych, i nagłych Rzeczypospolitey razach czynił, nieśmiertelney sławy Mąż Jan Zamoyski, i dla tego słusznie jest nazwany wielkim.

Lubo zaś Bohaterowie wielcy, czyli nadzwyczajni ludzie, są to rzadkie przyrodzenia płody, iednakże wątpić nie należy, aby z kolei, i na ten wiek podobna nie przyszła chwata, że waleczni Żołnierze, Chodkiewicz, Zamoyscy, Sobiescy, Czarnieccy &c. cnotą, i męstwem

swoim technących, i teraz w Polsce znaydą naśladowców, ktorzy w obronie Oyczyzny, sławy swoiey, i Narodu szukać będą: byleby im się tylko przypowiekszonych siłach, pora podała, i Marsowe otworzyło pole.

Oto już naypierwszy Jaśnie Wielmożny Szczęsny Potocki Woięwoda Ruski, ten gorliwy Mąż, nieprzeftając na uczynioney dla Rzeczypospolitey ofierze Regimentu, wspaniałym szafunkiem majątku swoiego, i ustawicznym życia narażeniem, przy strzeżeniu granic, daie poznać Narodowi, co Obywatel winien Oyczyźnie, i czego Oyczyzna od każdego z Nas słusznie w swoim ucisku żąda. Ten przykład, iak żywe w Obywatelach uczynić może wrażenia, poznać daie przezacna Suchorzewskich w Wielkiej Polsce familia: ktora gdyby żadnych innych nie miała zaszczytów, tą iedną uwieczniona będzie chwalebna sprawą, że zniosłszy się dobrowolnie, trzydziestu Rekrutów z Dobr swoich na usługę Rzeczypospolitey do Regimentu, do ktoregoby tch Rządowi Kraiowemu przyłączyć podobalo się, i na utrzymanie onych dostarczaiący na Dobrach swoich długiem wieczystym zape-

wniwszy fundusz, nieprzeſtannie obowią-
zała ſię przyſtawiać. Nie można nie wiel-
bić tey familii, że acz czyniła tę ofiarę w
nadziei, iż i inni podobnie uczynią, przy-
rzekła jednak nie odwoływać iey, choćby
bez naśladowania zoſtała; prawdziwie na
pochwałę tak wſpaniałego uczynku więcej
powiedzieć nie można nadto; że i Oyczy-
zna wolna godna ieſt takich Obywatelow,
i Obywateli ſą godni takiej Oyczyzny.

A zatym nie płonna wzraſta nadzieia,
byleby wſpolna, i godna chęć naśladowa-
nia wſpomnionych Mężow, wſzyſtkich
ziednoczyła umyſły. Nie traćmy tedy
czasu, i korzyſtamy z wydarzoney po-
ry teraźnieyſzey wojny, którą dwie ſą-
ſiedzkie Potencye ſą zatrudnione. Po-
mnożmy ſiły naſze, ſzczegulnie dla ube-
ſpieczenia reſzty kraiu, i dla poſtawienia
ſię w ſtanie obrony; ieżeli by kiedy nie-
przyiaciele chcieli Nas napaſtować, pa-
miętaiąc na to, że *periculum in mora*. Nie
prędko bowiem wydarzy ſię taka chwila,
iак teraz, i ieżeli kiedy był czas wolnych
ludzi godny, to zapewne dzisiay ieſt mo-
ment taki, w którym ciągiem prawie wie-

ku całego przytłumiony dotąd fromotną nieczułością, duch prawdziwego Patriotyztu, duch starożytney cnoty Obywatelskiej, duch Rycerskiego męstwa, wolny Narod najwyżotniey zdobiący; teraz mowię ożywić, i miłością Oycyzny zapalić się koniecznie należy: a w przyszłey szczęśliwości, i sławy Narodu miłym uczuciu, staraymy się tym czasem uzbroić, nim zręczniejsza potym, z uzbroienia korzyść wydarzy się sposobność.

Nie masz rozumiem żadnego w Polsce Obywatela, któryby do ratowania kraiu skłonionej nie miał chęci; nie masz któryby nie żądał, aby zadawnione w Narodzie rozroźnienia umyśłów, społeczność naszą szarpiące, w najwyżotniejszemu nie zamieniły się związki, które w zaufaniu miłości wzajemney, iednych z drugimi iednoczyć Obywatelów powinny; a ile w tym razie, gdzie idzie o dobro, i całość powszechną. Przykład męstwa, i waleczności Przodków naszych, powinienby w Nas wzbudzić tę miłość Oycyzny, tę miłość sławy nie śmiertelney, która sama tylko najbardziej jest zdolna dać oręż w ręce Polakom, aby w przypadku zdarzonym kraiu bronili, i siły zaczepne nieprzyja-

ciela, do zniszczenia Narodu zmierzające, mężnie odpierali. Był bowiem dawniej wielokrotnie czas taki, iako wyżej namieniłem, a Nam do naśladowania zostawiony, w którym czuli dla Ojczyzny Polacy, w najgorzszym iey losie, mężni, i nieustraszeni, biegli sami szukać nieprzyjaciela, a ten iako zuchwały naieżnik, prawa Narodow gwałcący, każdy krok, który uczynił w ziemię naszą, krwią swoją okrapiać musiał.

Z tych tedy powodow sędzę wielką pomysłnością kraiu, aby Woiewodztwa wsięstknie Oboyg Narodow, równą miłości Ojczyzny ziednoczone chęcią, w Instrukcyach swoich na Seym następujący zalecicy Jchmość PP. Posłom, o Aukcyą woyska, iako szczegulnego teraz dla Rzeczypospolitey lekarstwa, domawianie się. A iezeliby iakie urodziły się przeszkody, bądź z strony zagranicznej, bądź z nieczułości, i niezgody Jchmość PP. Posłow, żeby Aukcyą Woyska do 50,000 od całego prawie Narodu żądana, utrzymać się nie mogła, to przynajmniej, aby usilnie starali się o dokompletowanie

Woy-

Woylka Oboygą Narodow w głowach Gemeynow tylko do 30000, które iuż są Konstytucyą 1775 ustanowione, i Traktatem nawet przez 3 sąsiedzkie Potencye zagwarantowane:

Na przyprowadzenie zaś Woylka Koronnego, i Litewskiego do liczby wyżej namienioney, zdaie mi się, że nie bardzo wielka Summa wypadnie; idzie zatym, że i podatek do tęj summy uproporcjonowany Prowincyom Oboygą Narodow uciążliwy nie będzie. Lecz niešťczęsne te słowo podatek, zawsze u nas wrzawę, hałas, i niezgodę w Izbie Seymowey wzniecało. Teraz Jchmość Panowie Posłowie przyfzli, tylo iuż Rzeczypospolitey kłękami ostrzeżeni, iż bardzo iest źle Kraiowi bez Woylka, w innym wcale przefądzie podatek rozumieć powinni: przeto, bądź z ułożenia nowego iakiego podatku, któryby w wybieraniu nie był uciążliwym, bądź z innych różnych zrzodeł, które sama miłość dobra powszechnego wynadzie, i otworzy, nie odbicie na kompletowanie Woylka obmyśleć fundusz są obowiązani: inaczey tak na siebie samych, iako na współbraci potomkow swoich niewolnicze u kują kaydany; albowiem nie

chcieć siły Rzeczypospolitey, to jest iedno, co ją w przepaść własnemi rękami pogrążyć. Podatek dla Wolnego Narodu nie powinien być strasznym, podług zdania, wielkiego dzisieysiego wieku statysty Montesquiusza, który w następujący sposób: „ Teraz nie ten kraj jest „ wolnym, który nie daie podatku, ale „ ten który płaci naywięcey; Rzeczypospolite tylko to mają w zylku, iż składają podatki iedynie dla siebie, i na „ obronę własnego Kraiu, nie na Chimerę, i rozdatki Despoty. „ Te słowa warte są, aby w kaźdey Rzeczypospolitey, złotemi literami na ścianach Prawodawczy Świątnicy wyryte były.

To com mówił o Aukcyi, lub o do kompletowaniu Woylka do 30000, nie wystawia mi ieszcze taką pomyślności nadzieię, w ktoreybym widzieć moją Oyczyznę z serca żadał. Jest to ieszcze bardzo mała siła, i wcale nie tylko do odparcia tak mocnych nieprzyaciół naszych, ale też, i dla wewnętrznego bezpieczeństwa nie jest dostarczająca. A zatym w innym ieszcze zrzodle, sposobu sił powiększenia szukać

trzeba, któryby w nieszczęśliwym nagłej napaści przypadku, obywatela nie obciążał, a wzmacniał bezpieczeństwo kraju; to jest iedno, w czym można zaufanie położyć.

W takowym tedy celu, i zamiarze, wy-
 szukując mocy krajowej, naypożyteczniej-
 szy zdaie mi się bydź społob, ozywie da-
 wne Popisy Woiewodzkie, ktore Roku
 nayprzed za Zygmunta pierwszego 1545
 uchwalone, i na fundamencie prawa tylo-
 krotnie okazywane, a potym Konstytucyą
 Konwokacyiną 1764 Roku reasumowane,
 takowej zbroyney do woyny gotowości,
 pomyslnie dla Narodu zawsze wydarzane
 skutki, dostatecznie dowodzą. Dawne zaś
 a zaniedbane odnawiać prawa, jest to ie
 dopełniać, a dopełniając, jest to Obywa-
 telską czynić powinność, od ktorey uwal-
 niać się bez doznania wewnętrznego stro-
 fowania nigdy nie można. Idzie tedy za
 tym, żeby Woiewodztwa usilną krajowi
 pomyslnosc przyniosły, gdyby przez *Lau-
 da* bez odwłoki Popisy odnowiły, i za-
 twierdzenie onych powagą Seymową
 wzmocnić starały się, gdyż na ten czas,
 Prawo nakazujące Popisy, aby wykonane
 było, władza Rządowa przestrzegać tego

będzie. Podobnie dawniey tak się zdarzało, że ciągiem lat kilkunastu w Woiewodztwie Krakowskim zaniedbane były Popisy, o toż Obywatele wkrzeszając one na zieżdzie zrobili uchwałę, którą Seym Roku 1638 zatwierdził.

Przypatrując się zaś porządkowi dawnych Popisów, nie inny z nich wyciągnąć można wniosek, iak tylko, że to zbroynego żołnierza, w rysztunek wojenny opatrzonogo, do woyny gotowego okazywanie, czyli Powiatami, i Ziemiami spisywanie było. Stosując się do tamtych wieków, gdzie więcej odwaga tylko, niż sztuka, i przemysł wojennemi obrotami kierowały, to żołnierz popisowy bywał wielo razy Poljszcze użyteczny; bo z podobnemi sobie w sztuce wojenney nieprzyjaciółmi miał do czynienia. Teraz zaś gdy sposob woiewania w Europie wcale iest odmienny, gdy mowie przemysł, zwykowność, i zręczne manewry żołnierzow zwycięscami robią, przeto nieodbitą iest potrzeba, aby i nasz popisowy żołnierz, stosownie do formy woiewania terażnieyszey był ćwiczony. Co gdyby nastąpiło, to okazywani na Popisach żołnierze, iktadaliby w rzeczy samey Woie-

wodzkie Milicye, tym użyteczniejszy, że bez podatku utrzymywane, na wzor Rzeczypospolitey Szwaycarskiej, podobnie iak, i my między mocnymi państwami, bo między Francją, i Cesarzem położoney, na wzor mowię, tey to Rzeczypospolitey, gdzie w przypadku nieszczęścia, i niazdu od nieprzyiaciela, każdy Obywatel staie się żołnierzem, i tym sposobem Szwaycarowie, i Genuęczykowie mężnie się stawiać, Austryackie iarżmo z siebie zrzucili, i spokojną szczęśliwość swych Rzeczachpospolitych po nasze dotąd czasy kwitnącą ugruntowali.

Tych to Rzeczypospolitych przykład w duszy moiey strwożoney, wzbudza nadzieię, że i Polska z czasem może powstać, gdy przez doświadczenia popisowe duch woienney ożywionym zostanie. Gdy męstwo, waleczność dawnych Polakow Woiownikow, ktore Narod nasz przedtym poważeniu mocarstw Europeyskich zalecały, sercom Polskim powruca się. Gdy plac Popisow stanie się szkołą Rycerską, gdzie każdy Obywatel będzie się uczył bydz żołnierzem czyli obrońcą kraiu. Na ten czas Narod Polski dzisiay tak z hańbiony, poważniejszy w Europie wzięby na siebie

postać; mogąc liczyć na Popifach w Koronie, i Litwie więcey sta tysięcy rycerzow: a Potencye Europeyskie, ktore dziś na Polakow okiem wzgardy patrzą, iedne w rownym z sobą rzędzie nas by umieścily, drugie gwarancyą w Alians zamienić nie trudniłyby.

Procz wielu wyliczonych pożytkow, z odnowienia Popifow, i ten za mały poczytany bydź nie powinien, że skarb Publiczny byłby oszczędzony, a zwłaszcza tyle woyska regularnego, ile potrzeba na odparcie nieprzyjaciół mocnych, utrzymywać w stanie nie będąc. Obywatel, ani kmiołek pod uciążliwym nie ięczałby Podatkiem, ktory na powiększenie regularnego woyska, nigdy iest nie uchronny. Mylicye zaś Popifowe, w pokoiu bez płacy, bez kosztu, w czasie wojny, zastąpiłyby mieysce woyska regularnego, ktore w wielkiey liczbie trzymane, często w Rzeczachpospolitych bywa niebezpieczne: albowiem nie raz wydarzało się, że władza wykonywaiąca, na czele będąc rządu, moc kraiowa, ku swoiey zawżze nieznanie schylała szali, a zrobiwszy przewagę, targnęła się na uciśnienie władzy prawodawczey, a przeto, i wolności. Ma-

my przykład tego niewątpliwy w dawney Rzeczypospolitey Rzymskiej, ktorey wolność wiaśne Pułki Legie zwane zgubiły; a Cezar wodz onych samowładnym Rzymu został panem, wolność zamieniwszy w niewolę. Zapewne to z pobudki tegoż samego przykładu Rząd Angielski zabiegając złemu, w czasie wyniknąć mogącemu, liczne woysko lądowe, do mniejszey zredukował kwoty, a na to miejsce Powiatowe ustanówił Milicye usiłował.

Dotąd się ieszcze nie wytłumaczyłem, w jakim systemacie, moy jest Projekt, względem tey Milicyi, lecz nayprzod rzetelnie zaręczam, że ani pomyślałem o Podatku nie ustannym na utrzymanie oney. Podług mego układu, cały fundusz dla rzeczoney Milicyi na cnotcie Obywatelskiej, i miłości Oyczyzny, przez ofiarę, setney może iakiey części intraty szczerze i regularnie zasądza się. A iako zręczniewy jest zawsze mówić do bliższych współziomków ile przed Sejmikami nadchodzącemi, niżeli do odlegleyszych, przeto będąc Wołyńianinem, nayszczegulniewy Projekt ten Woiewodztwu Wołyńskiemu do uwagi,

i roztrząśnienia podać, w następujący sposób:

Projekt.

1. „ **W**szelkich Stanow Obywatele Rzeczypospolitey, w dwoiakim za-
 „ wsze ku Oyczyźnie rozumiani bydź po-
 „ winni obowiązku. Jeden w tym się bie-
 „ rze względzie: że My Szlachta, Urzę-
 „ dy pierwsze, Prerogatywy naywyższe
 „ krajowe, przez prawo many sobie *ex-*
 „ *clusive* oddane, i do tego iesteśmy w
 „ Narodzie z trzech, iednym Stanem Pra-
 „ wodawczym. Prerogatywa, ktorey nam
 „ inne Krolestwa, mocno zazdroszą.
 „ Drugi obowiązek pochodzi z własności
 „ ziemi. Im kto tedy więcey ziemi po-
 „ siada, tym iest więcey winien Oyczy-
 „ źnie. Obywatel bowiem, nie tylko
 „ fortunę, ale i życie ma od Oyczyzny;
 „ więc na iey ratunek wszystko nazad od-
 „ dać powinien.
2. „ Z dwoiakiego zaś podziału obo-
 „ wiązkow, właśnie stosownie do prawi-

„ deł wojennych, dwoiaki żołnierzow wy-
 „ nika rodzaj: Kawalerya, i Piechota:
 „ **TITULO SZLACHCIC:** Obywa-
 „ tel tak świecki, iako i duchowny, bądź
 „ klucza, bądź wsi iedney Dziedzic, lub
 „ sam, lub sowyty poczet, konno okazać
 „ powinien dla obrony swoich Przywile-
 „ iow, i Wolności, i tym sposobem w
 „ Woiewodztwie naszym Wołyńskim,
 „ ile mogłem zasięgnąć wiadomości z Lu-
 „ stracyi 1775 Roku to z samych dominiow
 „ dziedzicznych, przez klucz, lub przez
 „ wioskę iedną rozumianych, rachuiąc
 „ od każdego właściciela, dziedzica, po
 „ dwóch iako sowyty poczet, wypada z
 „ trzech Powiatow 1913 konnych. Po-
 „ siadaiacy zaś mnieysze dziedzictwo tak-
 „ że zastawnicy, iak pół dziedzicę mogą
 „ dać pojednemu konnemu. Tych liczba
 „ ieszcze udeterminowana bydź nie mo-
 „ że, dla niepewności: lecz gdy uchwa-
 „ ła Woiewodzka, takowy Projekt woła
 „ powszechną zatwierdzi, to Summaryusz
 „ z Archiwow Grodzkich, wszelkich za-
 „ stawnych Tranzakcyi, i dziedzictw po-
 „ mnieyszych składkę w kilku na żołnie-
 „ rza iednego konnego uczynić mają-
 „ cych, nakazany, objaśnić, i rozwiązać

„ tę niepewność potrafi. Przyłączywszy
 „ zaś zastawników, i małe części dziedzi-
 „ ęstwa posiadających, to niewątpliwie
 „ 2000 obłożonych Kawaleryi zrobi się.
 „ Ubodzy zaś wcale Szlachta niepossessyo-
 „ naci mieysce majątniejszych w służbie
 „ iedni Towarzyszow, drudzy szerego-
 „ wych zastępować mogą, i przez ten
 „ sposob niezawodny dla nich fundusz do
 „ życia wynaydzie się.

„ **TITULO ZIEMI:** Na obronę tey-
 „ że Obywatele z Dobr Ziemskich, Du-
 „ wnych, i Krolewskich, żadnego nie
 „ wyłączaiąc stanu, od 50 kominow ied-
 „ nego piezszego na dwa Miesiące tyl-
 „ ko w roku dla musztry dawać mają;
 „ a w takowy sposob przeciw nieprzy-
 „ jacielowi wynaleziona obrona, wcale
 „ się zgadza z sprawiedliwością. Ponie-
 „ waż wszystkie stany w proporcyi mająt-
 „ ku do posługi kraiovey przykładać się
 „ będą. Gdy tedy w Woiewodztwie Wo-
 „ łyńskim znayduie się kominow, rzeczona
 „ na Lustracyą 1775 Roku zaprzyściezo-
 „ nych 125,010, wyniesie więc Gemeyny
 „ piezszych 2500, a gdyby ieszcze Lustra-
 „ cya nowa nakazana była, toby ieszcze
 „ więkfsza piechoty liczba pomnożyła się.

3. „Wszyscy tedy Obywatele do mia-
 „sta J. K. Mci w Woiewodztwie Stolet-
 „cznego, prawem dawniey Popisom wy-
 „znaczonęgo, tak konnych, iako i pie-
 „szych, w kolor Woiewodztwa swęgo
 „umundurowanych, w broń dobrą, ia-
 „ko też w gazę mieścęzną opatrzonych,
 „w mieścęcu pierwszego dnia Maja, lub
 „Września, iako w czasie do Rewii, ma-
 „newrow, i innych różnych Ewolucyi
 „woiennych naywygodnieyszym, pod
 „rygorem dawnemi prawami: *Titulq*
 „Okazywanie, opisanym, tak na naypier-
 „wszy Popis generalny, iako i na nastę-
 „pujące po dwa razy w roku na niedziel-
 „cztery, posyłać obowiązani będą.

4. „Dla podzielania Milicyi, porzą-
 „dnym, i do trybu wojskowego regu-
 „lowanym sposobem na Półki, Szwadro-
 „ny, Regimenta, Bataliony, Dywizye,
 „Kompanie &c. Także dla wprowadzania,
 „utrzymania karności, i subordyna-
 „cyi, regulaminem wojskom Koronnym
 „przepisaney, oraz w czasie Popisow,
 „kwaterami, i furazowaniem rozdyspo-
 „nowania, iako też dla wszelkiego po-
 „trzebnęgo Milicyą rozrządzenia, Wo-
 „iewodztwo utworzy Radę Woiewodzka

„ czyli Kommissyą z Woiewody, iako Pre-
 „ zesa z przydanemi dwunastą Assessorami
 „ z pośrzod Obywateli słuźnych, osia-
 „ dłych, cnotą, i wiadomością doskona-
 „ łą zaleconych, zostawiwszy ich przy ro-
 „ wney z Prezesem władzy, i powadze,
 „ wyiawszy rezolwowanie *paritatis voto-*
 „ *rum*, ktore zawsze przy Prezesie zosta-
 „ ie: a w niebytności Woiewody pier-
 „ wszy w porządku Urzędnik przyzdownać
 „ będzie miał prawo. Władzę zaś Kom-
 „ missyi, tak w czasie pokoju, iako i woy-
 „ ny, wielość na rok kadencyi, komplet,
 „ oney, nareździe *forum* w przypadku,
 „ gdyby Obywatel od Kommissyi lub
 „ Kommissarza pokrzywdzony został,
 „ gdzie się ma po sprawiedliwość udać.
 „ Względem takowych tedy Artykułow
 „ same Woiewodztwo w układzie swoim
 „ warunki czyli reguły doskonale opisze.
 5. „ Także Woiewodztwo przez Ele-
 „ kcyą sposobem (ktory się będzie zda-
 „ wał naylepszy) ułożoną, Officyerow za-
 „ czawszy od Półkownikow aż do Cho-
 „ rążych obierze. A iako Milicye z ie-
 „ dnychże powodow, co i Woyłka Ko-
 „ ronne stanowią się, to iest na obronę
 „ Oyczyzny, oraz z rownym niebiespie-

„ czeństwem życie na przeciw nieprzyja-
 „ cielowi wystawiać będą w obowiązku,
 „ tak też w rowney chcąc ich mieć dystyn-
 „ kcyi, Woiewództwo przez siebie tych-
 „ że Officyerow do kaźdey rangi po ie-
 „ dnemu wybranych, Krolowi Jmci do
 „ patentowania podawać będzie.

6. „ Officierowie Polska rodowita Szla-
 „ chta z familii w Woiewództwie znani,
 „ o cnote nigdy nieposzlakowani, dobry
 „ sławy ludzie, służbę woyskową dosko-
 „ nale umiętni, lub też dowodną wale-
 „ cznością, i męstwem w sławieni, do
 „ wszelkich, Rang przypuszczeni bydź
 „ mają. A w przypadku ieżeli by między
 „ Obywatelami w Woiewództwie takich,
 „ którzyby służbę woyskową rozumieli,
 „ brakowało, a ile w dywizyi z kilku ty-
 „ sięcy złożoney, to na ten czas Szkoła
 „ Rycerska z miłości Oycyzny przez
 „ Krola Jmci dziś nam Panującego w po-
 „ czątkach Panowania z wiekopomną sła-
 „ wą założona, podług potrzeby Officye-
 „ row Woiewództwom dostarczać zawzse
 „ będzie. A osobliwie w ten czas, gdy-
 „ by Woiewództwa z czasem, i penją
 „ dla Officyerow obmyśliły: albowiem
 „ bez Penfyi Officyer, a do tego ubogi,

„ choćby z naywiększą doskonałością, i z
 „ nayszczerszą chęcią, nie mogłby bydź
 „ w sposobności służyć kraiowi.
 7. „ Rieczona zaś Kommissya będzie
 „ miała obowiązek, pod czas Popisu ge-
 „ neralnego, woytko z lustrować, a tę
 „ Lustracyą sposobem Rolow ułożoną,
 „ po nazwiskach, tak tych co za siebie fa-
 „ mych, iako też, i tych, co się przez
 „ sowyty poczet okazywać będą wiernie,
 „ dokładnie zebrać, spisać, a spisana, do
 „ Akt Ziemskich lub Grodzkich, w spo-
 „ sob Oblaty podać; na druga zaś rękę
 „ w Protokół Kommissyiny *Actorum* in-
 „ grossować będzie powinna. Po z lu-
 „ strowaniu zaś Woytka (co się przez dni
 „ kilka zrobić może) Kommissya razem
 „ z Prezesem Woiewodą, podzieli Mi-
 „ licyą na tyle części, ile jest Powiatów
 „ lub Ziem w Woiewodztwie, i podług
 „ tego dyspartymentu dywizyami lo-
 „ kacye po miastach Powiatowych, na-
 „ przykład w Łucku, w Włodzimierzu,
 „ Krzemieńcu wyznaczy, na których to
 „ lokacyach przez resztę czasu miesięczne-
 „ go musztry uczyć się będą. Te zaś roz-
 „ dzielenie woytka z następujących po-
 „ chodzi przyczyn. *Nayprzod*: chcąc za-

„ pobieżyć wszelkiew swywoli, i niesforno-
 „ ści, któraby nowo zaciężni żołnierze,
 „ iefzcze w początkach do rygoru, i kar-
 „ ności woyskowej nie przyuczeni, po-
 „ pełniać mogli, a ile będąc razem w licza-
 „ bie kilku tysięcy. *Powtore*, nie wygo-
 „ dne w miastach naszych stołecznych do
 „ pomieszczenia tak liczney dywizyi bar-
 „ dzo szczupłych rozkwaterowanie. *Po-*
 „ *trzecie*, dla kilku tysięcy ludzi, i koni
 „ przez cały miesiąc, żywności, i furażu
 „ dostarczenia, niewątpliwa trudność.

8. „ A że w sztuce woienney są tego
 „ rodzaju szychowania Woyska, że się w
 „ małym kwocie praktykować nie mogą,
 „ lecz większego potrzebuia korpusu,
 „ przeto; aby Rycerstwo Polskie miało
 „ sposobność w sztuce Woyskowej do-
 „ skonalić się, a w czasie zdolnemi do słu-
 „ żby stać się Officyerami, nie odbita jest
 „ potrzeba, aby co dwa lata Rewia gene-
 „ ralna iuż nie w Powiatach, lecz w mieście
 „ stołecznym Woiewodztwa całego przez
 „ Woiewodę była czyniona; a na ten czas
 „ miasta stołeczne we wszystkie furáže,
 „ prowianty do sustentacyi Woyska na
 „ cały miesiąc potrzebne, dwoma nie-

„ dzielami pierwey, aby opatrzone były,
 „ starać się będą.
 9. „ Dla więkzszego wszech Stanów Oby-
 „ watelow bezpieczeństwa możnaby z tey
 „ Milicyi po miastach Powiatowych nieu-
 „ stanne porobić garnizony; a to w tako-
 „ wy sposób: naprzykład dla iaśnieysze-
 „ go zrozumienia, ninieamaynty, że na
 „ Powiat Łucki przypadło piechoty 1200
 „ o toż po upłynieniu miesiąca pierwsze-
 „ go, w którym wszyscy generalnie dla
 „ exercerunku znaydować się razem po-
 „ winni, podzielać się te 1200 głów na
 „ części II. więc przydzie tedy na iednę
 „ 109 ludzi, którzy na drugi następujący
 „ miesiąc zostaną się w garnizonie; a 10
 „ Części odeyda do domow; a zatym
 „ każdy zastępca czyli dworłki służący do
 „ swoiey służby u panow; mieszczanie zaś
 „ do handlu; rzemieślnicy do swoiey
 „ professyi powrucą się. Poddani zaś
 „ wieyscy bronią na exercytunku zahar-
 „ towane ręce, znowu przez miesiący 10
 „ Rolnictwu na uprawę ziemi oddadzą.
 „ Potym iedna część z tych 10 na trzeci
 „ miesiąc podług wypisaney w roli kolei,
 „ stawić się będą dla zluzowania tamtych,
 „ i takowy porządek, iednych przez dru-
 „ gich

„ gich luzowania następnie aż do przy-
 „ sztego Maia przez cały rok, zachowa-
 „ ny być ma. Tym więc sposobem, co
 „ się nauczył żołnierz w iednym miesiącu,
 „ łatwo sobie w drugim przypomni, i do
 „ służby wojskowej wezwyczaiać się bę-
 „ dzie. Konsystencya takowych nieustan-
 „ nych garnizonow, po miastach, arcy-
 „ widocznie powszechności będzie użyte-
 „ czna; ponieważ do pilnowania Zamkow.
 „ Akt, powagi, i bezpieczeństwa sądow,
 „ strzeżenia aresztantów, kas publicznych,
 „ i nawet do exekucyi Dekretow mogą
 „ być użyte. Oprocz tego Obywatele
 „ w domiach własnych od niazdow hul-
 „ tayskich często w kraiu naszym prakty-
 „ kowanych, mocniej zabezpieczeni bę-
 „ dą.

10. „ Officyerowie, Kommendanci gar-
 „ nizonow, w różnych zdarzeniach, i
 „ przypadkach, co miesiąc Kommissyi o
 „ wszystkim co się stało, Rapport czynić
 „ powinni. A Kommissya iednak na tym
 „ nie przestając raz na rok do każdego
 „ powiatu, iednego z pomiędzy siebie
 „ wyślą, ktorzy dotych miast zjechać ma-
 „ ią, dla zrewidowania garnizonow, czy
 „ się znajduią w należywym komplecie,

„ czy służbę garnizonową Kommenda
 „ podług Regulaminu exekwue. Na re-
 „ szcie czy nie masz od Obywatelów, lub
 „ mieszczan, na kommendę skargi iakiey:
 „ to wszystko dopełnić będą mieli obo-
 „ wiątek.

II. „ W przypadku wojny, lub naia-
 „ zdu zagranicznego, Kommissya Woie-
 „ wodztwa od władzy rządowej, o na-
 „ głej, i nieodbitey potrzebie wynafze-
 „ rowania w Pole przeciw nieprzyacielo-
 „ wi ostrzeżona będąc, natychmiast wy-
 „ da Ordynans do wszystkich Kommend,
 „ aby się ściagały na termin w Ordynan-
 „ sie wyrażony, do miasta w Woiewodz-
 „ twie stołecznego, a gdy się tedy Kom-
 „ mendy pościagaia, na ten czas Woie-
 „ woda z całym Kompletem rady swo-
 „ iej, Rotę przepisze, i od całego kor-
 „ pusu Milicyi, przysięgę wysłuchać bę-
 „ dzie powinien, na wierność Krola, i
 „ Rzeczypospolitey: po wysłuchaniu zaś
 „ przysięgi, wyda Kommissya drugi Or-
 „ dynans Dywizyom do Marszu destyno-
 „ wanym, w oręż, i cały Ekwipaż wo-
 „ ienny dobrze opatrzonym, aby w ie-
 „ dną masę z Woykiem Koronnym złą-
 „ czyli się, i pod władzą generalnego Rze-

„ czypospolitey kominenderującego wo-
 „ dza, czyniąc powinność obrońców kra-
 „ iu, to wszystko dopełniały: co im nay-
 „ wyższy rzeczony komindeant rozka-
 „ zywać będzie.

12. „ Na Chórągwiach z iedney strony
 „ może bydź herb Woiewodzki, z dru-
 „ giej zaś te słowa wypisane: *za Króla, i*
 „ *Oyczyznę*, hasło, do którego mężni Po-
 „ lacy ochoczo zbiegać się będą.

Skończyłem tedy Projekt Milicyi, Pro-
 iekt obrony kraiovey; przeto w wyszcze-
 gulnionych ónego Punktach, ieżeli Czy-
 telniku łaskawy, postrzeżesz iakie wady,
 i niedoskonałości, ieżeli zaśadę Projektu
 fałszywe, lub błędne; a na reszcie w wy-
 konaniu ónego niepodobieństwo znay-
 dzieisz, to przynayinniey chęci moie pó-
 winny ci się podobać, a resztę względnie
 raczysz mi przebaczyć, pomniac, że czło-
 wiek pisał, i do tego w ognistym bronie-
 nia Oyczyzny zapale: to iest w ten czas
 gdzie umysł ludzki nic nie widzi nie po-
 dobneho. Wolno tedy ci będzie popro-
 wieć, odmienić, przydać, wyrzucić, sło-
 wem całe dzieło zniszczyć, i spalić, by-

leś tylko te dwie rzeczy w pamięci, i sercu swoim zostawił, że Oyczyzna bez obrony ginie; drugie, że Milicye mogą ją ratować.

Początki wszystkich rzeczy zawsze są trudne, zawsze mają wadę, czas bowiem tylko ieden niedoskonałości poprawiać może. Przechacni Ziomkowie! Czemuż nie mamy pamiętać o tym? że w pokoju o wojnie myśleć potrzeba, czemu nie mamy w czesnie ręce nasze przyzwyczajać do oręża? jako narzędzia, ktorego wolne Narody, dla ocalenia wolności zawsze używały.

Nie rozumiem zaś nigdy, aby się kto z Obywatelów Polskich znalazł, ktoremu by kosztła tak małe na wyprawę dwu miesięczną tylko w roku, do tey posługi dla kraiu wstępnąć czynić miały, i z tych powodów tak zbawienny Projekt obrony, nie był mu upodobanym. Aż nadto pewien jestem; że każdy Polak ma u siebie w pamięci nieszczęśliwe doświadczenie, że bez odłożenia iedney części majątku, resztę ocalić inaczej nigdy nie można. Oprocz tego wnosić sobie każdy może, że kto daie na obronę swoiey ziemi, nikomu tylko sobie daie: taki to jest ścisły

związek między Ojczyzną, i Obywatelem.

Niechay tedy raczy każdy u siebie kredką rzucić, a pozna, że to nie iest wielki obiekt; ponieważ broń, i lederwerk przynajmniey na lat dziesięć, mundur na lat cztery, służyć mogą, bo tylko przez dwa miesiące na rok używane. Wyiawszy czas wojny, gdzie się wszystko, osobliwie broń, prędzey psuie.

Co się tycze dostania broni, to skarbcie Panow, i niektore domy Szlacheckie, od swoiey potrzeby zbytnią mogłyby drugim odstąpić. A coby ieszczé brakowało, to zapewne znaleźć się mogą tacy gorliwi Obywatele, z których każdy dla swego Woiewodztwa tę usługę dopełnić zechce, przez sprowadzenie bądź z fabryk krajowych, bądź zagranicznych do magazynu, z ktorego po tey, co kosztuie cenie, dostać będzie można, i nawet bez żadanego zarobku.

Gdy tedy nayzbawiennieyszem celem Milicye Woiewodzkie w myśli moiey układam, i wielką nadzieię przyszłey szczęśliwości kraiu w mocy zbroyney upatru-

ię, może kto sobie pomyśleć, że to w za-
grzaney imaginacyi, iak we śnie, marzy
mi się tylko: że te Pułki, które ia na pa-
pierce szykuję, nie tylko, że są do uku-
tecznienia nie podobne, ale nawet, że
nie wiele siły Poliszce przyniesą, ponieważ
rynsztunków wojennych, osobliwie harmat
brakuje, a te w terażnieyszym wieku, nay-
więcey Woysku mocy dają. Kto tak myśli,
niech swą troskliwość zaspokoi tą pewno-
ścią. Ze cnota zawfze naśladowców znaj-
dzie. Przykłady bowiem wspaniałych me-
żów (o których stokrotnie mi jest miło
wspomnieć) J. W. Szczesnego Potockiego
Wojewody Ruskiego, i Sochorzewikich
(ktorzy z majątku swego dla obrony kra-
iu ofiarę tak wspaniałą, na woysko uczy-
nili,) nie wątpliwie po Wojewodztwach,
wielu Magnatów, i Obywateli, do podo-
bneyże miłości Oyczyzny zachęcić po-
trafią, tak dalece, że na harmaty, ry-
sztunki różne, i naypotrzebnieysze narze-
dzia wojenne, składkę uczynią. Będą za-
pewne chciwi sławy w napisach Imion
swoich na działach dla obrony Rzeczy-
pospolitey ofiarowanych, oraz wdzięczno-
ścią od potomności pogardzać nie zechcą,

ktora wielkim ich czynom sprawiedliwość,
i cześć oddać będzie winna.

Idzie więc zatym, że nic nam teraz nie
potrzeba, iak tylko chcieć, i wiednostay-
ney myśli, wziąwszy się za ręce powię-
kszać Woysko przez Milicye dla obrony
granic. Wydarzają się albowiem takowe
dla nieszczęśliwych, i niesprawiedliwie od
obcey przemocy uciążonych Narodow,
pomyślnie czasy; że gdy iuż nieszczęście
do ostatniego przychodzi kresu, na ten
czas boiaźn zamienia się w rozpacz, a ta
odwagę, i męstwo wzbudziwszy, iuż pra-
wie lud zagrzebany wskrzusza, z grobu
wydobywa, życie, i iestestwo powraca.
Europy dzieie o takowych zdarzeniach
mocno nas przekonywają. Odrzućmy
przeto mowę, tę upodlającą człowieka
istotę, boiaźn: albowiem iako Zeglarz za-
dney nie lęka się nawałności, gdy styru
w ręce doświadczenia, i rostopności po-
wierza, tak Narod Polski ieszcze zaginać
nie może, mając na czele swoim, mądre-
go, i przezornego Krola, który nie raz
iuż nawałnością burzy Rzeczpospolitą sko-
łatana, z rąk swoich nie wypuszczał: a

czegożby się spodziewać nie można było? gdyby sto tysięcy zbrojnego Rycerstwa Polskiego na polu Maršowym stało, na ten czas tego od Boga nam danego Krola, pracowita o los Rzeczypospolitey troskliwość, w szczęśliwzych okazałaby się skutkach, na ten czas mówię: „Rycerz, two Polskie mając sobie przez Krola drogę, chwaty ukazaną, bezwątpienia wiekiem zagubione Przodków zwycięzkie odzyskałoby Laury, a przykład niezfałgwaney Krola Jmci dla Oyczyzny pracy, tę w sercach Polaków wkrzesiłoby maxymę: *Pulchrum est & decorum pro Patria mori.*

O! iakążby to powszechna po całym Krolestwie Polskim uczuć się dała radość, gdyby Wdztwa nie zapatrując się iedne na drugie do pierwieństwa takowey posługi dla upadającej Oyczyzny ubiegały się, i nie czekały koniecznie poki Seymowe wyroki chęci do własney obrony nie wzbudzą. Albożby to było występkiem? ochotę z siebie ratowania kraju przez Lauda Rzeczypospolitey okazać, a ta iako udzielna Pani, tak pożyteczne chęci, z wdzięcznością w prawo zamieniłaby. Przez co większąby daleko chwałą naszą było, gdyby-

śmy nie prawa przymusem, ale czystą miłością. Oczyzny przeięci, ratunek iey nieśli. A gdy mi, który trwożliwy, i najmnieyszemi trudnościami zastawiony Obywatelu zarzucisz, że może Seym z przypadku nieszczęśliwego, lub intrygą zagraniczną podzielony, lub okolicznościom iakowym ulegając, chęci nasze kraiowi życzliwe nie przyjmie, prawem nie za twierdzi, a przeto bez Woyfka nas na zawżze zostawi. Odpowiedam na to, że na ten czas będzie to oczywistą karą Bożą, będzie to pokutą, którą nasze przewinienia na cały kray ściągnąć musiały. Ale Cię z tym wszystkim zapewniam, że na przygotowaniu w czesnym, nic wcale nie stracisz, bo szabla, i broń zawżze ci się w domu dla twego osobistego bezpieczeństwa zostaną. Ta to mówię szabla, która u dawnych Polakow, naścienie wisząc nayozdobnieyszym bywała meblem. Sługa zaś twoy, który w czasie potrzeby gwałtowney miał bydź żołnierzem, i obrońcą kraiu, będzie w domowym zakącie, z tobą razem niewoli czekał, i tym sposobem niewolnik niewolnikowi będzie służył.

O! iakże nie tylko wrożyć, ale pomyśleć nawet o niewoli jest rzecz straszna dla wolnego Narodu, a jeżeli duch Marsowy jest darem przyrodzenia, to Szlachcic Polski od natury dar ten mając sobie dany, mężniey zapewne za siebie, i za wolność swoją bić się powinien, niżeli potym zostawszy niewolnikiem za uroioną fantazyą swego Tyrana. Pošetnie więc powtarzam niemnieymy uprzedzenia, że Mili-cye Popisowe mało co znaczyć będą w dziełach wojennych. Przykłady inne wcale o nich mieć chcą mniemanie, a osobliwie za Panowania Jana Kazimierza, gdzie Szwedzi, Kozacy, Moskale, i Rakocy Xiążę Siedmiogrodzki Prowincye Polskie opanowali, i ostatnią zgubą krajowi grozili, przytym na nieszczęście wojsko Komputowe będąc niepłatne poszło do związku, i już Polska tylo ciosami dotknięta, bez nadziei bydź prawie obrony zdawała się. W takowym tedy ciężkim, i niepomysłnym razie, iakież był ratunek? o to czuły Krol z mężnym Narodem poszedł śmiało przeciw nieprzyjacielowi, i nie zawiodł się w ufności, bo nieprzyjaciel pokonał, i Polskę od najazdu uwolnił. A Czarnecki Kasztelan Kiiowski z zebraną

Szlachta w czasie teyże samey rewolucyi, gromiąc ze sławą Narodu nieprzyaciół, godny Potomności na naśladowania zostawił przykład, że w Rzeczypospolitey pięknie iest bydź Senatorem, i wodzem, Szlachcicem, i żołnierzem.

„ A zatym J. O. Mości Xiaże Woiewo-
 „ do, i J. W. Kafztelanie Woiewodztwa
 „ Wołyńskiego Senatorowie! Przykłady
 „ miłości Oyczyzny dawnych Polaków,
 „ wystawiac Wam zacni Mężowie, to iest
 „ iedno, co mieć w nich ufność, że nad
 „ te, które Wam wysokie Urodzenie, i
 „ Szlachetna czułość, przypominac będą,
 „ filnieyszych do uczynienia podobneyże
 „ dla kraiu usługi, nie potrzebuiecie po-
 „ budek. Prawo o Popisach, czyni Cię
 „ Mości Xiaże Woiewodo Rycerstwa
 „ wodzem, bo wistocie biorac rzeczy od
 „ zrzodła, to Woiewoda to samo znaczy,
 „ co woyny wodz, a Kafztelan iego Za-
 „ stępcą. Nieśmiertelną tedy sobie Prze-
 „ zacni Senatorowie zrobicie sławę, i nie
 „ tylko teraz, ale od potomności z wdzie-
 „ cznością wspominani będziecie, gdy
 „ gorliwości w powiększeniu siły Kraio-
 „ wey Rycerskiemu Woiewodztwa nasze-
 „ go stanowi, pierwszy z siebie, dać ra-

„ czycie przykład, oraz o nieodwłoczne
 „ Popisow wskrzeszenie starać się, lub też
 „ inny iakowy obrony kraiu sposob, ob-
 „ myśleć będziecie usiłowali, albowiem
 „ nie masz już dla Rzeczypospolitey ko-
 „ nającej innęgo lekarstwa.

„ Przechacny stanie Rycerki! W To-
 „ bie iedyna nadzieia, cnocie, męstwu, i
 „ odwadze Przodkow twoich, winien jest
 „ Narod, że jest wolnym Narodem, i że
 „ się iefzcze, choć częścią wolności cie-
 „ szy (bo iey całej już teraz nie ma,)
 „ walecznym ich dziełom to woennym, od
 „ Krolow w Polfcze na ten czas samo-
 „ władnych, Prawa, Przywileie, swobo-
 „ dy, wolności, i nayozdobnieyszy za-
 „ fzczyt Szlachestwa w nadgrodzie były
 „ nadane. Oycow twoich straszna szabla
 „ na wschod, i zachod Granice roz-
 „ przestrzeniała, a całej prawie pułnocy
 „ Prawa dawała. Dla sławy panowania
 „ nad wolnym, wielkim, i męznym Na-
 „ rodem, cudzoziemcy, aż z za morza
 „ przyjeżdżali, i o Polską dobiiali się Ko-
 „ ronę.

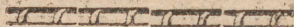
„ Przeto miey to sobie za prawo świę-
 „ te że te bez szacunku Skarby, wolność
 „ i sława Narodu, tak drogo, bo krwią

„ Przodkow nabyte, winien iesteś Nastę-
 „ com twoim zabespieczyc. Wspomniy
 „ sobie waleczny Stanie Rycerki, żeś da-
 „ wniewy w złych przypadkach, nieprzeła-
 „ maną Rzeczypospolitey twierdzą by-
 „ wał. Miey ufność że, i dzisiay możesz
 „ tego dokazać, byleś tylko chiał iść tam,
 „ gdzie cię cnota. i miłość kraiu, gdzie
 „ Cię hańsło za Krola, i Oyczyznę zawo-
 „ ła, byleś tylko mowie część majątku
 „ na obronę siedlisk twoich nie żało-
 „ wał. Miey to sobie za sromotę, w ten
 „ czas gdy kray upada, żyć nie czyn-
 „ nym, i obojętnym. Wraż w umysł, i
 „ serce swoje, te przekonanie, że kto w
 „ nieszczęściu trudnością, lub niebespie-
 „ czeństwem ulękniony, nie czyni pomo-
 „ cy, którą iest winien kraiovi, nie tylko
 „ iest złym Obywatelem, ale nawet do
 „ niewoli urodzonym. Nie chcey ścia-
 „ gać na siebie. tey hańby, aby z przy-
 „ czyny nieczułości twoiey, Potomkowie
 „ niewolnikami rodzili się. Brzydź się
 „ niewolą, choćby Ci ią pod nayłago-
 „ dneyszą wystawiano postacią: a nie
 „ wątpliwie podobnego losu czyli niewo-
 „ li (w ktorey Bracia twoi w Kordonach
 „ rzewnie płaczą) unikniesz, gdy Popisy

„ dawne odnowisz, i z nich Milicye Wo-
 „ iewodzkie w sposob wyżej wyrażony
 „ utworzysz. Z wielką Ci łatwością te
 „ dzieło nayzbawiennieysze dla Rzeczy-
 „ pospolitey bez wątpienia wykonać przyi-
 „ dzie, gdy z pamięci niegdy nie zgubisz,
 „ takowe Przodków twoich o wolności
 „ mniemanie: *Malo periculosam li-
 „ bertatem, quam quietum servitium.*

K O N I E C.

BIBLIOTHECA
 VNIV. IAGELL.
 CRACOVIENSIS

